

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19634/2023
04.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Зорана Хацића, председника већа, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић, Надежде Видић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Субашић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Радивојевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1134/19 од 23.09.2019. године, у седници одржаној 04.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1134/19 од 23.09.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1134/19 од 23.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 17642/12 од 15.11.2017. године, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете у виду изгубљене добити исплати износ од 225.090,90 динара са законском затезном каматом од 15.11.2017. године до исплате (став први изреке). Одбијен је тужбени захтев у делу у коме је тужилац тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде штете у виду изгубљене добити исплати износ од 1.627,59 динара са законском затезном каматом од 01.01.1996. године до исплате, износ од 7.920,00 динара са законском затезном каматом од 01.07.1996. године до исплате, износ од 7.920,00 динара са законском затезном каматом од 01.01.1997. године до исплате и износ од 7.920,00 динара са законском затезном каматом од 01.07.1997. године до исплате, као и да му плати законску затезну камату на појединачно утврђене месечне новчане износе од доспелости до исплате (став други изреке). Обавезана је тужена да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 320.868,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате (став трећи изреке).

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 1134/19 од 23.09.2019. године, одбијена је жалба тужене, а жалба тужиоца делимично усвојена и делимично одбијена, па пресуда Трећег основног суда у Београду П 17642/12 од 15.11.2017. године у делу одлуке о

трошковима поступка преиначена на тај начин што је обавезана тужена да тужиоцу поред досуђеног износа од 320.868,00 динара исплати још и износ од 91.416,00 динара под условима и на начин као из диспозитива првостепене пресуде, док се у побијаном делу одлуке о главној ствари и непреиначном делу одлуке о трошковима поступка првостепена пресуда потврђује (став први изреке). Одбијен је захтев тужиоца и тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

У овој парници одлучено је о захтеву тужиоца да се обавезе тужена да му надокнади штету у виду изгубљене добити, коју је претрпео како власник стана за који је намеравао да закључи уговор о закупу и остварује новчане приходе од закупнине, у чему је био онемогућен, јер је тужена била у стану без правног основа.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји потреба новог тумачења права. О основаности тужбеног захтева, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од правног схватања израженог у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари. У конкретном случају ради се о парници ради накнаде штете из члана 154. и 155. Закона о облигационим односима у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Тужена у ревизији није пружила доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Разлози ревизије се највећим делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити, а ревизијом се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП.

Из наведеног разлога је одлучено као у ставу првом изреке на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 468. став 1. ЗПП споровима мале вредности сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Према члану 479. став 6. ЗПП против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате накнаде у овој правној ствари поднета је 22.05.2000. године. Првостепена пресуда је од 15.11.2017. године, а другостепена пресуда од 23.09.2019. године. Вредност предмета спора је 250.523,49 динара.

С обзиром да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Зоран Хацић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**